NANMEEBOOKS
พิมพ์ครั้งที่ 17

ประภัสสร เสวิกุล

อำนาจ

อย่ามอบอำนาจให้คนชั่ว

ประภัสสร เสวิกุล

อำนาจ

ตัวอย่าง

NANMEEBOOKS

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จัดพิมพ์

อำนาจ

ประภัสสร เสวิกุล เขียน

ประวัติการจัดพิมพ์
ลงพิมพ์เป็นตอนๆ ใน นิตยสารสตรีสาร พ.ศ. 2525-2526
พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์นิลุบล พ.ศ. 2526
พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์นิลุบล พ.ศ. 2528
พิมพ์ครั้งที่ 3-15 สำนักพิมพ์ดอกหญ้า พ.ศ. 2532-2540
พิมพ์ครั้งที่ 16 แพรวสำนักพิมพ์ พ.ศ. 2550
พิมพ์ครั้งที่ 17 สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ พฤษภาคม พ.ศ. 2556

ราคา 295 บาท
ฉบับ e-book ราคา 236 บาท

© ลิขสิทธิ์ 2556: ประภัสสร เสวิกุล
จัดพิมพ์โดยได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์
สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
ประภัสสร เสวิกุล.
อำนาจ.--พิมพ์ครั้งที่ 17.--กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2556.
488 หน้า.
1. นวนิยายไทย. I. ชื่อเรื่อง
895.913
ISBN 978-616-04-1493-2
ISBN 978-616-04-1708-7 (ฉบับ e-book)

ตัวอย่าง

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตย์วัฒนา **ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ** ราตรี สังสกฤษ **ผู้จัดการสำนักพิมพ์** สุชาดา งามวัฒนจินดา **หัวหน้ากองบรรณาธิการ** อาจารีย์ สุทธิโรจน์ **หัวหน้ากองพิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** จิราพร เธงเจริญ **พิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** ธนุตรา ทิพกนา **ผู้จัดการฝ่ายศิลปกรรม** เบญจสิงห์ สมบุญ **ผู้จัดการกองศิลปกรรม** กฤษดา เส่งสงค์ **ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม** สุนันท์ เพชรวาว **ศิลปกรรม** พิมพ์พิศา ศุรุธรรมณัฐ **คอมพิวเตอร์กราฟิก** สุนัดดา เนตยานันท์ **หัวหน้ากองประสานงานการผลิต** จรัสศรี พรหมเทพ **ประสานงานการผลิต** ฉัตรทิพย์ กสิสิทธิ์ **สำนักงาน** บริษัท นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919
e-mail: editorial@nanmeebooks.com

เพลตที่ พี.พี.เพลท แอนด์ พิล์ม โทร. 0-2274-7988 **พิมพ์ที่** ยูแพด อินเตอร์ โทร. 0-2424-8382
จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 www.nanmeebooks.com

การเขาเข้าใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถนอมสายตา เนื่องจากสะท้อนแสงเพียงเล็กน้อย
และใช้หมึกชวนชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาทิ หน้ากระดาษตลับกัน หน้าซ้ำ หน้าขาดหาย
สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนใหม่ให้ โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่ด้านบน
หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนำสำนักพิมพ์

เมื่อเห็นหน้าปก และอ่านชื่อเรื่อง **อำนาจ** หลายคนอาจคิดว่าหนังสือเล่มนี้คงเป็นนวนิยายการเมืองอันเข้มข้น เต็มไปด้วยเนื้อหาหนักๆและเข้าใจยาก แต่นานมีบุ๊คส์ขอยืนยันว่านวนิยายเรื่องนี้ไม่ได้เป็นนวนิยายการเมืองแสนหนักอย่างที่คิด เนื่องจากความสามารถของ**ประภัสสร เสวิกุล** ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ที่เขียนเรื่องซึ่งอาจเข้าใจยากให้อ่านสบาย เข้าใจง่ายได้ อีกทั้งยังสอดแทรกเรื่องราวชีวิตและความรู้สึกนึกคิดอันอ่อนไหวของตัวละครแต่ละตัวไว้เติมรสชาติให้นวนิยายเรื่องนี้กลมกล่อมยิ่งขึ้น

พันโทโคลัมโบ ผู้พันซีโร ดร.เฟอร์ดินาน ซลาลัย มาร์กาเร็ตเต และตัวละครอื่นๆในเรื่อง ล้วนมีความผูกพันกับการเมืองในด้านต่างๆกัน ทว่าแต่ละคนยังมีความรู้สึกรัก โลภ โกรธ หลง อันเป็นพื้นฐานของมนุษย์ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเหล่านี้ทำให้เนื้อหาของ **อำนาจ** มีชีวิตชีวา มีพลัง ไม่แห้งแล้ง เรื่องราวจึงน่าติดตามตั้งแต่ต้นจนจบ

สิ่งสำคัญและน่าชื่นชมที่สุดของนวนิยายเรื่องนี้คือ การกล่าวถึง "อำนาจ" อย่างคนรู้เท่าทัน การที่อำนาจจะพาความเจริญรุ่งเรืองมาให้ หรือจะผลักลงสู่ความเลวร้าย ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลผู้กุมอำนาจนั้นไว้ นับเป็นข้อคิดที่เข้ากับทุกยุคทุกสมัย ซึ่งทำให้ **อำนาจ** กลายเป็นนวนิยายอมตะ ประทับใจผู้อ่านมาแล้วรุ่นต่อรุ่น

และนานมีบุ๊คส์หวังว่านวนิยายทรงคุณค่าเรื่องนี้จะประทับใจผู้อ่านรุ่นต่อๆไปอีกด้วย

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์

คำนำผู้เขียน

(ในการพิมพ์ครั้งที่ 17)

อำนาจเป็นคำสั้นๆ แต่ก็มีความหมายและพลังอันยิ่งใหญ่ รวมทั้งเป็นสิ่งที่หมายปองของบุคคลทั่วไป ที่ต้องการมีอำนาจเหนือคนอื่นๆ ทั้งๆที่การได้มาซึ่งอำนาจ การมีอำนาจ และการรักษาไว้ซึ่งอำนาจนั้น มิใช่เรื่องที่ง่ายดายแม้แต่น้อย และบ่อยครั้งที่อำนาจเป็นเสมือนฟองสบู่อันสวยงามที่ฟ่องฟูอยู่ในโลกฝัน หากเพียงแตะต้องแม้เพียงเบาบาง ทั้งฟองสบู่และความฝันก็พลันสูญสลายจนหมดสิ้น

มีคำกล่าวว่า "อำนาจทางการเมืองไม่ใช่สิ่งที่สวรรค์บันดาล แต่ต้องแสวงหาเอาเอง" ความสำคัญจึงอยู่ที่การจะแสวงหาอำนาจมาด้วยวิธีใด บางคนอาจได้มาด้วยพละกำลัง ด้วยสมัครพรรคพวก ด้วยทรัพย์สินเงินทอง หรือฉ้อฉลกลโกงต่างๆ ขณะที่บางคนอาจได้มาด้วยพลังความรัก ความศรัทธาของประชาชน แต่การดำรงอยู่แห่งอำนาจก็เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เพราะอำนาจนั้นเป็นเสมือนของมีคมที่สามารถใช้กันเกลากิ่งไม้ให้ราบเรียบหรือตบแต่งเป็นรูปต่างๆได้ แต่ก็อาจจะบาดมือผู้ใช้ได้เหมือนกัน และปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือ คนที่มีอำนาจมักจะใช้อำนาจโดยไม่มีขอบเขตจำกัด จนผู้คนตกอยู่ใต้อำนาจที่แน่นหนา และเพราะเหตุนั้น จึงมีคนที่ลุกขึ้นมาปฏิเสธอำนาจอันล้นฟ้า

นายพลรามอนได้อำนาจในการปกครองเอล เควญญ่า ประเทศเล็กๆ ในอเมริกาใต้ มาจากการปฏิวัติโค่นล้มอำนาจของประธานาธิบดีคนเก่า แต่การเปลี่ยนผู้ปกครองก็ไม่ต่างอะไรกับการเปลี่ยนเหลือบฝูงใหม่ จนในที่สุดกลุ่มนายทหารหนุ่ม นำโดยพันโทโคลัมโบ โกเมซ ก็เข้ายึดอำนาจจากนายพลรามอน

กลุ่มนายทหารหนุ่มมีความมุ่งมั่นที่จะนำประเทศไปในทิศทางที่ดีขึ้น และขจัดอิทธิพลทางเศรษฐกิจของนายทุนไม่กี่รายในประเทศ แต่พลันที่ความพยายามเริ่มต้น พันโทโดลัมโบ โกเมซ ก็ได้รับการต่อต้านทั้งจากกลุ่มอำนาจเก่า นายทุนใหญ่ และการแทรกแซงของประเทศมหาอำนาจ ที่เกรงว่าการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองจะนำประเทศเอล เดวญญ่า ก้าวไปสู่ค่ายสังคมนิยม เช่นเดียวกับหลายต่อหลายประเทศในลาตินอเมริกา

แม้ว่าเรื่องราวของเอล เดวญญ่าจะจบลงไปแล้วในหนังสือเรื่อง **อำนาจ** แต่ผมหวังว่าอุดมคติและความใฝ่ฝันของคนหนุ่มสาวที่จะถักทอสะพานสายรุ้งเพื่อทอดข้ามห้วงทุ่งแห่งความฝันยังไม่จบลง แต่จะยังคงสืบสานต่อๆไปรุ่นต่อรุ่น โดยไม่มีวันสิ้นสุด

ตัวอย่าง

ประภัสสร เสวิกุล

ด้วยรักและศรัทธา

ประภัสสร เสวิกุล

หลวงพระบาง สปป.ลาว

พฤษภาคม ๒๕๕๖

ประภัสสร เสวิกุล

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์
นักคิด นักเขียน และนักการทูต

ประวัติย่อ

- เกิดเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2491 ที่กรุงเทพมหานคร

การศึกษา

- รัฐศาสตรบัณฑิต (มสธ.) สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และการเมืองการปกครองเปรียบเทียบ
- ประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สำหรับนักบริหารระดับสูง (ปปร.) รุ่นที่ 8 สถาบันพระปกเกล้า

การฝึกอบรม

- หลักสูตรนักบริหาร กระทรวงการต่างประเทศ
- หลักสูตรภาษาอังกฤษ ณ La Trobe University, Melbourne, Australia โดยทุน Colombo Plan
- หลักสูตร Writing/Editing for Print Media จาก Department of Journalists, School of Language and Communication, Wellington Polytechnic, New Zealand
- หลักสูตร English as a Second Language จาก Victoria University of Wellington, New Zealand

ครอบครัว

สมรสกับ ชุติมา (วรฉัตร) เสวิกุล นักเขียนสารคดีและเรื่องสั้นนามปากกานิลุบล นวเรศ และ นริศรา มีบุตร 2 คน คือ นายชาครีย์-นวทิพย์ เสวิกุล นักการทูตชำนาญการ เลขานุการเอก สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเตหะราน และนักเขียน นามปากกา ชาครีย์นวทิพย์ และนายวรุตม์ชัย เสวิกุล เว็บมาสเตอร์ www.psevikul.com

ผลงานด้านวรรณกรรม

เริ่มเขียนบทกวีเมื่อ พ.ศ. 2505 เรื่องสั้น พ.ศ. 2513 และนวนิยายในปี พ.ศ. 2525 จนถึงปัจจุบันมีผลงานด้านบทกวีประมาณ 200 บท เรื่องสั้น 150 เรื่อง และนวนิยาย 60 เรื่อง โดยได้รับรางวัลทางวรรณกรรมหลายรางวัล เช่น

พ.ศ. 2520	เรื่องสั้น "อีกวันหนึ่งของตวัน" ได้รับรางวัลเรื่องสั้นดีเด่น รางวัลอนุสรณ์ ว. ณ ประมวญมารค
พ.ศ. 2521	เรื่องสั้น "อีกวันหนึ่งของตวัน" ได้รับรางวัลเรื่องสั้นดีเด่นจากสมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยฯ
พ.ศ. 2525	นวนิยายเรื่อง "อำนาจ" ได้รับรางวัลชมเชย (ปีนั้นไม่มีรางวัลดีเด่น) จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ
พ.ศ. 2531	นวนิยายเรื่อง "เด็กชายมะลิวัลย์" ได้รับรางวัลดีเด่นประเภทบันเทิงคดี จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ
พ.ศ. 2532	นวนิยายเรื่อง "ชิด" ได้รับรางวัลดีเด่น ประเภทนวนิยาย จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ
พ.ศ. 2533	• รวมเรื่องสั้น "ครึบหัก" ได้รับรางวัลชมเชย จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ • นวนิยายเรื่อง "ลอดลายมังกร" ได้รับรางวัลชมเชย จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ

พ.ศ. 2534	• นวนิยายเรื่อง "ขอหมอนใบนั้น...ที่เธอฝันยามหนุน" ได้รับรางวัลชมเชย จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ • นวนิยายเรื่อง "ชิ้ค" ได้รับรางวัลชมเชย จากสำนักงาน ปปป. • นวนิยายเรื่อง "ชิ้ค" ได้รับรางวัลชมเชย รางวัลวรรณกรรมบัวหลวง
พ.ศ. 2537	นวนิยายเรื่อง "หิมาลายัน" ได้รับรางวัลชมเชย จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ
พ.ศ. 2541	นวนิยายเรื่อง "สำเภาทอง" ได้รับรางวัลชมเชย จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ
พ.ศ. 2547	นวนิยายเรื่อง "พระจันทร์ทะเลทราย" ได้รับรางวัลชมเชย จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ
พ.ศ. 2549	เรื่องสั้น "หัวกะโหลกสองใบ" ได้รับรางวัลชมเชยเรื่องสั้นดีเด่นประจำปี จากสมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยฯ
พ.ศ. 2550	• รวมเรื่องสั้น "จดหมายจากชายชราตาบอด" ได้รับรางวัลชมเชย จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ • นวนิยายเรื่อง "ผีเสื้อและหิ่งห้อย" ได้รับรางวัลชมเชย (ปีนั้นไม่มีรางวัลดีเด่น) จากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ

นวนิยายที่ได้รับการสร้างเป็นภาพยนตร์และละครโทรทัศน์

- ช่อปาริชาติ
- เวลาในขวดแก้ว (3 ครั้ง)
- ขอหมอนใบนั้น...ที่เธอฝันยามหนุน (3 ครั้ง)
- ขอให้รักเรานั้นนิรันดร
- ลอดลายมังกร (2 ครั้ง)
- อำนาจ
- ซิงตึ้ง
- สำเภาทอง
- บ้านท้านมะยม

ผลงานที่ได้รับเลือกเป็นหนังสือดีสำหรับเด็กและเยาวชน

หนังสือดี 100 ชื่อเรื่องที่เด็กและเยาวชนไทยควรอ่าน ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2540

- เวลาในขวดแก้ว

500 เล่มหนังสือดีสำหรับเด็กและเยาวชน ของสมาพันธ์องค์กรเพื่อพัฒนาหนังสือและการอ่าน พ.ศ. 2542

- อำนาจ
- เวลาในขวดแก้ว
- เด็กชายมะลิวัลย์
- ลอดลายมังกร
- หิมาลายัน
- สำเภาทอง

หนังสือดี 100 เล่มที่คนไทยควรอ่าน

- เวลาในขวดแก้ว

101 เล่ม หนังสือในดวงใจนักเขียนและนักอ่าน พ.ศ. 2553

- เวลาในขวดแก้ว

หนังสือดี 100 เล่ม เพื่อพัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชนไทย

- ดอกไม้ใต้หมอน

หนังสือหลายเล่มได้รับการประกาศให้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลา

- เด็กชายมะลิวัลย์
- เวลาในขวดแก้ว
- ขอหมอนใบนั้น...ที่เธอฝันยามหนุน ฯลฯ

หนังสือนำร่องโครงการต่อยอดการอ่านให้กับนักเรียนชั้นมัธยมปลาย นิสิต นักศึกษา

ได้แก่ 60 เรื่องสั้น ประภัสสร เสวิกุล, แกมกลิ่นสุดนชา, ชิงตึ้ง, บ้านก้านมะยม, มงกุฎดาริกา, ม่านมรสุม, ลอดลายมังกร, สำเภาทอง, เหลื่อมไหมลายเหมย, ถนนสายใบไม้ร่วง, ขอหมอนใบนั้น...ที่เธอฝันยามหนุน และหนังสือในโครงการวรรณกรรมเพื่ออาเซียน "จะฝันถึงเธอ ทุกคืนที่มีแสงดาว"

หนังสือที่ได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ

เรื่องสั้นหลายเรื่องได้รับการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น อังกฤษ เยอรมัน ตุรกี และสเปน

รวมเรื่องสั้น "เรือกระดาษ" ได้รับการแปลเป็นภาษาสเปน ในชื่อ "Barcos de Papel" จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ในประเทศชิลี เพื่อจำหน่ายยังประเทศต่างๆในอเมริกาใต้

นวนิยายเรื่อง "เวลาในขวดแก้ว" ได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษในชื่อ "Time in the bottle" รวมทั้งได้รับการแปลเป็นภาษาญี่ปุ่นและภาษาเวียดนามในชื่อ "Chai Thoµi Gian"

ผลงานล่าสุด: วรรณกรรมเพื่ออาเซียน

- จะฝันถึงเธอ ทุกคืนที่มีแสงดาว (อินโดนีเซีย)
- รักในม่านฝน (เวียดนาม)
- มีเมฆบ้างเป็นบางวัน (ฟิลิปปินส์)
- กวิชมะละกา (มาเลเซีย) กำลังลงอยู่ในนิตยสารสกุลไทย
- ไซน่ามูน (สิงคโปร์) กำลังลงอยู่ในนิตยสารชวัญเรือน

ผลงานใหม่

- ลอยคอ

และผลงานคลาสสิกที่ได้รับการพิมพ์ออกมาใหม่

- ขอให้รักเรานั้นนิรันดร พิมพ์ครั้งที่ 11
- อำนาจ พิมพ์ครั้งที่ 17

กิจกรรมในปัจจุบัน

- ปัจจุบันมีนวนิยายลงพิมพ์ในนิตยสาร "ชวัญเรือน" กับ "สกุลไทย" เขียนคอลัมน์ วันเว้นวัน จันทร์ พุธ ศุกร์ ในหนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก หน้า 4
- ร่วมจัดรายการวิทยุ การเดินทางของความคิด กับ สรรเสริญ ปัญญาชิวงศ์ ทางคลื่น 96.5 เอฟเอ็ม ของ อสมท ทุกคืนวันพุธ เวลา 21.00-22.00 น.

- จัดรายการวิทยุ "โลกและชีวิตกับประภัสสร เสวิกุล" ทางวิทยุศึกษา คลื่น 92 เอฟเอ็ม ทุกคืนวันเสาร์ เวลา 20.00-22.00 น. เป็นรายการที่จะย่อโลกและย่อยเรื่องราวของชีวิตเพื่อให้แง่คิดและมุมมองที่แตกต่างมานำเสนอพร้อมเพลงไพเราะในอดีตที่หาฟังได้ยาก โดยจัดร่วมกับ ชุติมา เสวิกุล
- เป็นวิทยากรให้กับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ทางด้านวรรณกรรม วัฒนธรรมอาเซียน และการต่างประเทศ

ประวัติการรับราชการ

- พ.ศ. 2512 เข้ารับราชการที่กระทรวงการต่างประเทศ
- พ.ศ. 2518 ผู้ช่วยเลขานุการ สถานเอกอัครราชทูต ณ นครเวียงจันทน์ ประเทศลาว
- พ.ศ. 2522 ผู้ช่วยเลขานุการ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบอนน์ ประเทศเยอรมนี
- พ.ศ. 2529 เลขานุการตรี-โท สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงอังการา ประเทศตุรกี
- พ.ศ. 2536 เลขานุการเอก สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเวลลิงตัน ประเทศนิวซีแลนด์
- พ.ศ. 2548 อัครราชทูตที่ปรึกษา สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงซันติอาโก ประเทศชิลี
- พ.ศ. 2551 เกษียณอายุราชการ

กิจกรรมด้านสังคม

- พ.ศ. 2525-2526 เลขาธิการสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย
- พ.ศ. 2544-2546 นายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย (สมัยที่ 1)

- พ.ศ. 2546-2548 นายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย (สมัยที่ 2)
- ริเริ่มก่อตั้งรางวัล "นราธิป" สำหรับนักเขียนและบรรณาธิการอาวุโสผู้มีอายุครบ 80 ปี ซึ่งสร้างผลงานทรงคุณค่าอย่างต่อเนื่องและยาวนาน
- ดำเนินการหาทุนก่อสร้างอาคารที่ทำการสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทยจนสำเร็จ
- ริเริ่มและร่วมกับสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม ดำเนินโครงการวรรณกรรมสัมพันธ์ไทย-กัมพูชา
- ร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ ดำเนินโครงการวรรณกรรมสัมพันธ์ไทย-เวียดนาม และวรรณกรรมสัมพันธ์ไทย-ลาว เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านในด้านการทูตภาคประชาชน
- เสนอต่อมูลนิธิอมตะให้ก่อตั้งรางวัลนักเขียนอมตะ เพื่อยกย่องนักเขียนไทยที่สร้างผลงานดีเด่นมาเป็นเวลานาน
- ร่วมกับรัฐสภา ก่อตั้งรางวัลพานแว่นฟ้า เพื่อส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของไทย
- ร่วมกับบริษัท เชเว่นอีเลฟเว่น (ซีพี ออลล์) จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งรางวัลเชเว่นบุ๊คอวอร์ด เพื่อส่งเสริมวรรณกรรมไทย
- ร่วมกับบริษัทเชเว่นอีเลฟเว่น (ซีพี ออลล์) จำกัด (มหาชน) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการก่อตั้งโครงการกล้าวรรณกรรมเพื่อสร้างนักเขียนรุ่นเยาว์
- เป็นกรรมการตัดสินรางวัลวรรณกรรมต่าง ๆ เช่น
    - รางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์แห่งอาเซียน (ซีไรต์)
    - รางวัลแว่นแก้ว
    - รางวัลพานแว่นฟ้า
    - รางวัลเชเว่นบุ๊คอวอร์ด

- รางวัลอมตะ
- รางวัลนายอินทร์อะวอร์ด
- รางวัลอนุสรณ์ อ.ไชยวรศิลป์ ฯลฯ

- อดีตกรรมการลิขสิทธิ์ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์
- อดีตที่ปรึกษากระทรวงวัฒนธรรม
- อดีตที่ปรึกษาโฆษกรัฐบาล ฯลฯ

ปัจจุบัน

- ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี 2554
- ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวรรณกรรมและศิลปวัฒนธรรม สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม
- ที่ปรึกษามูลนิธิอมตะ

เกียรติคุณ

- ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ (นวนิยายและบทกวี) ประจำปี 2554
- รางวัลผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น ประจำปี 2554
- รางวัลนักศึกษาดีเด่น ประจำปี 2554 ประเภทผลงานดีเด่น จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ได้รับรางวัลตาราอวอร์ด ประจำปี 2555 จากเสถียรธรรมสถาน
- ศิษย์เก่าดีเด่น "หนึ่งร้อยปี หนึ่งร้อยคน" สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- ผู้มีผลงานลิขสิทธิ์ดีเด่น กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

- รางวัลเทพทอง สาขาผู้บริหารองค์กรดีเด่น สมาคมนักวิทยุและโทรทัศน์แห่งประเทศไทย
- รางวัลครอบครัวประชาธิปไตยตัวอย่าง

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก
- ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย
- เหรียญจักรพรรดิมาลา
- Das Verdienstkreuz am Bande แห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ปรัชญาในการทำงาน

ในฐานะศิลปินแห่งชาติ นักคิด นักเขียน และนักการทูต ให้ความสำคัญกับเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ และมิตรภาพระหว่างเพื่อน ความรักกำลังใจ ขณะเดียวกันก็เปิดโลกทัศน์อันกว้างไกลให้กับผู้อ่านโดยนำเสนอข้อคิดมุมมองใหม่ๆในด้านต่างๆอย่างหลากหลายทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงเอกลักษณ์และคุณค่าของความเป็นไทย ในแง่มุมที่ทั้งใหญ่และเล็ก เพื่อให้ผู้อ่านได้รับเนื้อหาสาระความรู้ และความคิดเพิ่มขึ้นอีกโสตหนึ่ง นอกเหนือจากการอ่านเพื่อนันทนาการ

ภาคหนึ่ง

“รุ่งอรุณ”

ตัวอย่าง

“อำนาจทางการเมืองไม่ใช่เป็นสิ่งที่สวรรค์บันดาล
แต่เป็นสิ่งที่ต้องแสวงหาเอาเอง”
นิคโคโล แม็คคีเอเวลลี
นักปรัชญาการเมือง ชาวอิตาลี

1

เสียงพูดคุยในห้องเงียบลงในทันทีที่เจ้าภาพลุกขึ้น เรือนร่างสูงใหญ่ในชุดราตรีสโมสรอันงามสง่าแลดูโดดเด่น เจ้าภาพหันไปกล่าวศิรษะนิดหนึ่งให้กับแขกคนสำคัญที่นั่งอยู่เคียงข้าง รอให้เจ้าหน้าที่ก้าวเข้ามาเปิดสวิตช์ไมโครโฟนแล้วจึงได้เอ่ยขึ้นด้วยน้ำเสียงอันท้องกังวาน

"ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีและท่านผู้หญิง ท่านสุภาพสตรีและท่านสุภาพบุรุษทั้งหลาย

ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลและประชาชนสหรัฐอเมริกา ขอแสดงความยินดีต่อการเดินทางมาเยือนประเทศเราของ "ฯพณฯ พร้อมทั้งขอต้อนรับ "ฯพณฯ ด้วยความรู้สึกเป็นเกียรติยศอย่างยิ่งในครั้งนี้

"ฯพณฯ

แม้ว่าประเทศของเราทั้งสองจะอยู่ห่างไกลกัน แต่ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดสนิทสนมที่มีต่อกัน ทำให้รู้สึกเสมือนว่าเราเป็นประเทศบ้านพี่เมืองน้องกัน ไมตรีจิตมิตรภาพได้เชื่อมโยงประเทศของเราทั้งสองประดุจสายเลือดในร่างกายเดียวกัน

"ฯพณฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้าได้ทราบด้วยความชื่นชมเสมอมาว่า อาศัยการนำอันฉลาดเฉลียวและเข้มแข็งของท่าน ประเทศของท่านได้ก้าวเดินไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองอย่างรวดเร็ว มีเสถียรภาพและความมั่นคงในทุกๆด้าน และขอถือโอกาสนี้เรียนให้ ฯพณฯ ทราบว่า ประเทศของข้าพเจ้าพร้อมเสมอที่จะก้าวเดินเคียงคู่ไปกับท่าน เพื่อฟันฝ่าทุกๆอุปสรรค และเพื่อให้ประเทศของเราทั้งสองบรรลุถึงซึ่งสันติสุขชั่วกาลนาน..."

ขณะเสียงปรบมือดังขึ้นสะท้านห้องโถง เจ้าหน้าที่ซึ่งคอยเวลาอยู่ได้แยกย้ายกันวินแชมเปญให้กับแขกทุกๆคน

เจ้าภาพหันมาค้อมศีรษะอีกครั้งหนึ่ง ก่อนจะกล่าวเชิญดื่ม

"และในวาระนี้ ข้าพเจ้าขอเชิญทุกท่านดื่มเพื่อเป็นเกียรติแก่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และประเทศเอล เควญญา

ขอให้ ฯพณฯ มีสุขภาพอันแข็งแรง

ขอให้ประเทศของ ฯพณฯ วัฒนาถาวรสืบไป"

แขกคนสำคัญยิ้มน้อยๆขณะที่ลุกขึ้นยืนชนแก้วกับเจ้าภาพ และแขกคนอื่นๆ เมื่อทุกคนทรุดตัวลงนั่งเรียบร้อยแล้ว เขาจึงเอ่ยขึ้นช้าๆ

"ฯพณฯ ประธานาธิบดี และภริยา ท่านสุภาพสตรี และท่านสุภาพบุรุษผู้มีเกียรติ

ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่งต่อการต้อนรับอันอบอุ่น และความเป็นมิตรไมตรีอันดีงาม ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าจะไม่มีวันลืมความโอบอ้อมอารีที่ได้รับจากท่านทั้งหลายไปจนชั่วชีวิต..."

ขณะนั้นเองเจ้าหน้าที่คนหนึ่งถือถาดเงินใบเล็กเข้ามาส่งให้ผู้ร่วมคณะระดับสูงคนหนึ่งของท่านนายกรัฐมนตรี ผู้ชายคนนั้นหยิบซองจดหมายที่ประทับตรา "ด่วนที่สุด" บนถาดขึ้นมาและแกะซองอย่างรีบร้อน เขาผงะนิดหนึ่งเมื่อมองเห็นข้อความของเทเลกซ์ที่อยู่ในซองฉบับนั้น แล้วลุกขึ้นอย่างร้อนรนไปยังท่านนายกรัฐมนตรี พลางส่งกระดาษเทเลกซ์ให้ สีหน้าของท่านเผือดลงอย่าง

เห็นได้ชัด มือที่กุมกระดาษสั่นน้อยๆ และเมื่อมองไปที่ท่านประธานาธิบดีก็พบว่าท่านกำลังอ่านเทเลกซ์อีกฉบับหนึ่งอยู่เหมือนกัน นายกรัฐมนตรีแห่ง เอล เควญญา เงยหน้าจากกระดาษแผ่นนั้นช้าๆพลางเอ่ยต่อ

"...ราชนา

ความสัมพันธ์ของประเทศเราทั้งสองได้ดำเนินมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน เราได้เผชิญทั้งทุกข์และสุขร่วมกัน ได้เคยยิ้มและร้องไห้ร่วมกัน ในตลอดระยะเวลาดังกล่าวอาจมีการเปลี่ยนแปลงนานัปการเกิดขึ้นในโลก ในประเทศของท่าน และในประเทศของข้าพเจ้า..."

ผู้พูดนิ่งไปชั่วขณะหนึ่ง อย่างพยายามที่จะรวบรวมอารมณ์ เขาเงยหน้าขึ้นทอดสายตาออกไปไกลแสนไกล

"...แต่ขอให้ข้าพเจ้าได้หวังว่าประเทศและประชาชนของประเทศทั้งสองจะต้องเป็นมิตรที่ดีต่อกันตลอดไป"

ท่านนายกรัฐมนตรีทรุดตัวลงนั่งบนเก้าอี้ตัวเดิม ท่าทางของท่านเหมือนจะไม่ได้ยินเสียงปรบมือที่ดังขึ้นรอบข้าง ไหล่ทั้งสองข้างห่อลู่ลงราวกับคนที่เหน็ดเหนื่อยและสิ้นหวัง

นครซานตา มาริ เมืองหลวงของประเทศ เอล เควญญา นักข่าวสื่อมวลชนออกันอยู่เต็มที่ห้องโถงด้านนอกห้องประชุมของทำเนียบทินชาว

"ท่านคิดว่าจะมีการต่อต้านการปฏิวัติไหมครับ"

"พลเอกรามอนจะขอลี้ภัยอยู่ที่ประเทศนั้น หรือจะเดินทางต่อไปที่อื่นคะ"

"มีข่าวว่า 'ผู้พันชีโร' ร่วมในการปฏิวัติครั้งนี้ด้วยใช่ไหมครับ"

ชายในเครื่องแบบชุดฝึกปราศจากเครื่องหมายแสดงเหล่าหรือยศ เพียงแต่ยิ้มขณะที่เดินฝ่าผู้สื่อข่าวเข้าไปยังห้องประชุม

"ท่านครับ..."

"ขอโทษเถอะ" เขาหยุดเดินพลางหันกลับมาเผชิญหน้ากับทุกๆคน

"...หากมีอะไรในตอนนี้ ขอให้สอบถามได้ที่ผู้กองชานโดซเพียงคนเดียว ผมจะยังไม่ขอพูดอะไรทั้งสิ้น"

ผู้ชายร่างอ้วนใหญ่ แต่ท่าทางคล่องแคล่ว ซึ่งเดินถือแฟ้มเอกสารตามหลังมาติดๆนำหน้าผู้สื่อข่าวเลี่ยงไปอีกทางหนึ่ง ในขณะที่ผู้เป็นนายเปิดประตูห้องประชุมเดินเข้าไป ร่างค่อนข้างสูงของเขาเด่นเป็นสง่ากลางพรมสีแดงเข้ม ผู้คนที่นั่งรออยู่ในห้องนั้นก่อนแล้ว ต่างลุกขึ้นแสดงความเคารพ สายตาที่มองมายังเขาเปี่ยมไปด้วยแววศรัทธาและชื่นชม เขาผู้นั้นโบกมือทักทายและเดินตรงไปที่เก้าอี้ซึ่งมีผู้เลื่อนรอไว้ให้ตรงหัวโต๊ะ

"ก่อนอื่น ผมขอขอบคุณพวกเราทุกคนที่ได้ร่วมกันทำงานชิ้นนี้จนได้รับผลสำเร็จลงด้วยดี..."

เขากวาดสายตาไปรอบๆ และแทบทุกคนดูเหมือนจะคอยสบตาเขาอยู่อย่างสนใจฟัง หรือพยายามจะเอาอกเอาใจ

"งานชิ้นต่อไปของเราก็คือ การทำให้ประเทศชาติของเรากลับคืนสู่สถานการณ์ปกติโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผมไม่ต้องการให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว หรือวิตกกังวลกับเหตุการณ์ในครั้งนี้..."

เขาชะงักไปชั่วครู่ก่อนอย่างต่อ

"แม้ว่า มันจะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจนแทบจะเป็นปกติวิสัยสำหรับภูมิภาคนี้ก็ตาม"

มีเสียงหัวเราะเบาๆจากกลุ่มนายทหารที่นั่งฟังอยู่รอบนอก

"หลังจากนั้นแล้ว ผมจะจัดตั้งสภาการปกครองสูงสุดตามที่เราได้ตกลงกันเอาไว้ขึ้นมาบริหารประเทศสักชั่วระยะหนึ่ง เพื่อรอการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อสถานการณ์ในทุกๆด้านเอื้ออำนวย อย่างไรก็ตามผมไม่ต้องการให้การปฏิวัติของเราในครั้งนี้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ หรือเป็นการเปิดโอกาสให้ฝ่ายตรงข้ามโจมตีเราได้ ผมต้องการให้มีการแผยแพร่ข่าวสารที่ถูกต้องอย่างรวดเร็วให้ต่างประเทศได้เข้าใจถึงเหตุผลในการปฏิวัติ เพื่อดำรงสถานะความสัมพันธ์ใน

ด้านต่างๆไว้เช่นเดิม และให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นเลื่อมใสในคณะผู้ปกครองชุดใหม่"

เขายกแก้วน้ำขึ้นดื่ม และชี้มือให้นายทหารที่ชูมือรออยู่ลุกขึ้นพูด

"ผู้พันโคสัมโบครับ กองทหารบางส่วนที่ยังคงจงรักภักดีต่อนายพลรามอนอยู่ จะจัดการอย่างไรต่อไปครับ"

ผู้พันแอนหลังพิงพนักเก้าอี้ ถอนหายใจอย่างครุ่นคิด

"ขอให้คุณออกประกาศทางวิทยุกระจายเสียงว่า ผมจะให้โอกาสพวกนั้นอีก 1 ชั่วโมง..."

เขายกนาฬิกาข้อมือขึ้นดูเวลา

"เมื่อถึงบ่ายสามโมงเย็นวันนี้ใครก็ตามที่ไม่ยอมวางอาวุธ หรือเข้าร่วมกับกองทัพปฏิวัติของเรา..."

เขาหันมาทางนายทหารอากาศที่นั่งเคียงข้าง

"ผู้การปาสคาล ช่วยออกคำสั่งในนามของผมให้ฝูงบินทิ้งระเบิดออกถล่มให้ราบเป็นหน้ากลอง และถ้าจับตัวได้ก็ให้ยิงเป้า ณ สถานที่นั้นทันที"

ทั่วทั้งห้องประชุมเงียบกริบ แม้จนกระทั่งผู้ออกคำสั่งเฉียบขาดลุกขึ้นเดินตรงไปที่ประตูห้องแล้ว ก็ไม่มีใครสักคนกล้าเอ่ยอะไรออกมา

จากห้องประชุมแห่งนั้น นายพันโทก้าวขึ้นบันไดไปสู่ชั้นบน โดยมีร้อยเอกซานโตซ วิ่งตามขึ้นมาติดๆ เหงื่อของเขาชุ่มไปทั้งตัว แต่สีหน้ายังคงแจ่มใส

"ผู้พันครับ ผมได้เตรียมอาหารว่างและน้ำชาไว้ที่ห้องรับแขกเล็ก ผู้พันแวะดื่มและพักผ่อนสักครู่ก่อนก็ได้ ระหว่างนั้นผมจะสรุปสถานการณ์ทั่วไปให้ฟังย่อๆ ผมเข้าใจว่า ดร.เฟอร์ดินานคงเตรียมร่างประกาศของคณะปฏิวัติไว้พร้อมแล้ว..."

"ดีแล้ว..."

ชายหนุ่มโบกมือ

"...นำของว่างไปที่ห้องประชุมใหญ่เลยก็แล้วกัน เอกสารพวกนั้นฉันจะอ่านเอง เธอเชิญ ดร.เฟอร์ดินานไปพบฉันเลยนะ แล้วก็เตรียมเรื่องการพิมพ์ประกาศและแจกจ่ายให้วิทยุและทีวีทันทีด้วย"

ร้อยเอกซานโตซผละไปทำตามที่ถูกสั่ง ผู้พันโคลัมโบกระชับเอกสารไว้ในมือ เขาหยุดยืนตรงระเบียงชั้นสองและมองกลับไปยังเบื้องล่าง พื้นหินอ่อนสีขาวสะอาดเป็นเงาวับรับกับลูกกรงทองเหลืองของราวบันไดที่สุกปลั่ง ผู้พันหนุ่มรู้สึกเหมือนอยู่ในความฝันมากกว่าที่จะเป็นความจริงที่บังเกิดขึ้นแล้วในชีวิต... ทำเนียบหินขาวอันงดงามและมีชื่อเสียงบัดนี้ตกอยู่ในมือของเขาแล้วโดยสิ้นเชิง นับจากวันนี้ไปเขาจะนั่งอยู่ที่นี่และกุมอนาคตของทุกๆชีวิตในดินแดนแห่งนี้

พันโทโคลัมโบ โกเมซไม่เคยลืมวันที่เขายังเป็นเพียงนักเรียนนายร้อยและถูกเกณฑ์มาช่วยในงานเลี้ยงรับรองอันหรูหราของท่านนายกรัฐมนตรี เขาเป็นตัวตลกที่ใครๆพากันขบขันในความรุ่มร่ามและเด๋อด๋า นั่นเป็นครั้งแรกที่เด็กหนุ่มจากชนบทอันห่างไกลได้พบกับสังคมชั้นสูงในเมืองหลวง และใครเลยจะคิดว่าอีกสิบกว่าปีต่อมา นักเรียนนายร้อยเชยๆคนนั้น จะกลายมาเป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติผู้ทรงอำนาจสูงสุดในแผ่นดิน

พันโทหนุ่มใหญ่ถอนหายใจน้อยๆด้วยความรู้สึกที่บอกไม่ถูก เขาหันหลังกลับและก้าวขึ้นบันได สูงขึ้นและสูงขึ้นไปเรื่อยๆ ราวกับจะไม่มีที่สิ้นสุด

ดร.เฟอร์ดินานนั่งรออยู่ในห้องประชุมใหญ่แล้ว รูปร่างสูงใหญ่นั้นอยู่ในชุดสากลสีขาวนวลรับกับเส้นผมและหนวดเครา ข้างๆตัวมีแฟ้มเอกสารกองใหญ่ ถัดไปเป็นผู้หญิงสาวผมดำนัยน์ตาสีเข้มคมกริบนั้นจ้องจับอยู่ที่เขาก่อนแล้ว นายพันโทมองสบตาหล่อนก่อนจะเลยไปยังชายชรา

ดร.เฟอร์ดินานขยับจะลุกขึ้นยืน แต่เขาโบกมือห้ามไว้ และเดินมานั่งเคียงข้าง

"ผมขอแสดงความยินดีกับชัยชนะของผู้พัน..."

เขายื่นมือออกมาสัมผัสกับมือของพันโทโคลัมโบ ทั้งคู่บีบมือกันครู่หนึ่ง

ก่อนจะคลายออก

"ผมต่างหากครับที่ควรขอบคุณท่าน"

ผู้พันฯ ตอบเรียบๆ แต่สายตามองไปที่ผู้หญิงสาวที่กำลังจดอะไรอยู่ไม่วางมือ

"อ้อ" ชายชราอุทานอย่างนึกขึ้นได้ "ผมลืมแนะนำผู้ช่วยคนใหม่ของผมไป นี่มาร์กาเร็ตเต ลาปาซ เธอเพิ่งเรียนจบด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศละตินจากมหาวิทยาลัยกลาง"

หญิงสาวลุกขึ้นมาส่งมือให้บุรุษผู้เพิ่งก้าวขึ้นสู่อำนาจ เขาแตะริมฝีปากจุมพิตเบาๆอย่างให้เกียรติ

"ยินดีที่รู้จักคุณ"

"เช่นกันค่ะ"

หล่อนยิ้มขณะที่ถอนมือกลับ ดวงตาคมเข้มคู่นั้นมิได้มีแววประหม่าสะเทิ้นแต่อย่างใด แม้จะอยู่เฉพาะหน้าบุคคลที่กุมโชคชะตาของคนทั้งประเทศ

"ผมจะลงมือเล่าโครงร่างงานสำคัญๆในช่วงแรกให้คุณฟังก่อน..."

ดร.เฟอร์ดินานขยับตัว แต่นายพันโทชิงแตะไหล่ห้ามไว้

"ผมอยากจะอ่านเอกสารทั้งหมดด้วยตนเอง งานที่อยากจะกวนอาจารย์ในตอนนี้ก็คือ คำประกาศของคณะปฏิวัติในส่วนที่ชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจสถานการณ์และแนวนโยบายของเรา..."

"ผมเตรียมไว้แล้วครับ"

ชายผู้สูงวัยส่งแฟ้มเอกสารฉบับหนึ่งให้

"ผมได้ให้ทางฝ่ายที่ปรึกษากฎหมายเขาร่างขึ้นมา หลังจากนั้นผมกับหัวหน้าคณะที่ปรึกษาศาลสูงได้ตรวจสอบดูอีกทีแล้ว"

"ดีครับ"

นายพันโคลัมโบตอบรับเบาๆ ในขณะที่ใช้สายตาอ่านข้อความในกระดาษอย่างรวดเร็ว

"ผมไม่ค่อยชอบวรรคนี้เลยครับอาจารย์..."

เขาวางกระดาษลงบนโต๊ะ พลางใช้เล็บขีดข้อความตรงนั้นไปมา

"...ตรงที่ว่า 'นอกจากนั้นสถานการณ์ภายนอกยังไม่เป็นที่น่าไว้วางใจ เนื่องจากมีการล่วงละเมิดอาณาบริเวณจากกองกำลังต่างชาติ'"

เขาแหงนหน้าขึ้นมองเพดานอย่างครุ่นคิด

"ผมอยากจะให้ใช้ว่า 'สถานการณ์ภายนอกไม่เป็นที่น่าไว้วางใจ เนื่องจากมีการบุกรุกดินแดนด้วยกำลังอาวุธจากประเทศข้างเคียง'"

ดร.เฟอร์ดินานวางถ้วยกาแฟลงอย่างตกใจ

"เห็นจะไม่ดีกระมังครับผู้พัน ว่ากันตามกฎหมายระหว่างประเทศแล้วจะเป็นการกล่าวหากัน เขาอาจจะยื่นประท้วงเราได้"

"ตอนนี้ไม่ใช่เวลาที่จะมาคำนึงถึงเรื่องนั้น เรากำลังร่างประกาศคณะปฏิวัตินะครับอาจารย์ ไม่ใช่เขียนตำราหรือทำแถลงการณ์ร่วม ผมคิดว่าคำพูดของเราในประกาศควรจะต้องตรงไปตรงมา ชัดเจนและปลุกเร้าอารมณ์ร่วมของประชาชน ผมไม่ชอบศัพท์แสงทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ประชาชนกว่าครึ่งของเรามีการศึกษาไม่สูงนัก การใช้ภาษาที่สูงเกินความเข้าใจจะทำให้พลังความสนใจที่เขาจะให้แก่เราอ่อนลง"

"แต่ผู้พันคะ" หญิงสาวท้วงขึ้นเบาๆ "ดินแดนบริเวณนั้นก็ยังอยู่ในกรณีพิพาท ซึ่งหากถ้าจะว่ากันทางประวัติศาสตร์พวกเขาก็ครอบครองมาก่อน ประเทศเราเพิ่งจะได้ดินแดนนั้นมาไม่กี่ร้อยปี โดยการผนวกของพวกเจ้าอำนาจอาณานิคมชาวยุโรป"

"คุณมาร์กาเร็ตเต" ท่านนายพันเรียกหล่อนอย่างชัดเจน "ถ้ายึดถือเอกสารประวัติศาสตร์อย่างที่คุณว่า ดินแดนแห่งนั้นก็จะไม่มีวันเป็นของเรา คุณอย่าลืมซิว่าหากคุณอยากจะเป็นอะไร คุณก็ต้องแสดงให้คนอื่นเห็นว่าคุณเป็นอย่างนั้น คุณต้องทำตัวเองให้เชื่อตัวเองเสียก่อน แล้วคนอื่นจึงจะเชื่อคุณมาร์กาเร็ตเต ผมขอบอกคุณได้เลยว่า ตราบใดที่ผมยังมีอำนาจอยู่ ดินแดนแห่ง

นั้นจะต้องเป็นของเราโดยไม่มีใครมาโต้แย้งได้"

ดวงตาดำขลับของหญิงสาวมองสบตาเขาอย่างชื่นชม หล่อนไม่ประหลาดใจเลยที่ชายผู้นี้ได้รับการยอมรับนับถือจากคนส่วนใหญ่ของประเทศ ความเด็ดเดี่ยว กล้าตัดสินใจและเอาจริงเอาจัง ได้ปลุกประชาชนให้ตื่นขึ้นจากความเฉื่อยชาและซึมเซาจากการปกครองของรัฐบาลเก่า และเห็นเขาเปรียบเหมือนเปลวไฟโชติช่วงแห่งความหวังที่สุกสว่างอยู่กลางความมืดมน

"ตกลงตามนี้นะครับอาจารย์"

พันโทโคลัมโบหันมาสบมาทาง ดร.เฟอร์ดินาน

"แล้วแต่ผู้พันก็แล้วกัน"

ดร.เฟอร์ดินานพยักหน้า พลางรับกระดาษมาเปลี่ยนข้อความตามที่ชายหนุ่มต้องการ

"ซานโตช"

เขาร้องเรียกนายทหารคนสนิท ในทันทีนั้นร้อยเอกซานโตชก็วิ่งเข้ามารอรับคำสั่ง

"เอาประกาศพวกนี้ถ่ายเอกสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดการด้วย เธอตรวจสอบการประกาศและการพิมพ์ด้วยตัวเองนะ อ้อ ช่วยส่งผู้กองเซอกิโอมาอยู่กับฉันในระหว่างนี้ยังไม่ต้องสับเปลี่ยนทหารรักษาการณ์รอบทำเนียบทั้งสิ้น และรายงานข่าวเรื่องการปราบปรามผู้กระด้างกระเดื่องด้วย ฝากข่าวมากับเซอกิโอก็ได้ ฉันจะอ่านเอง"

"จะให้ผมเสนอประกาศผ่านสมาชิกในคณะปฏิวัติด้วยไหมครับ" ซานโตชถามอย่างนอบน้อม

"ไม่ต้อง" บุรุษผู้มีอำนาจปฏิเสธ "ออกอากาศได้เลย หลังจากนั้นจึงส่งสำเนาไปให้"

ดร.เฟอร์ดินานมองเขาอย่างงงๆ เมื่อผู้กองซานโตชลับตาไปแล้ว

"อาจารย์ครับ..." นายพันหนุ่มเอนหลังพิงพนักเก้าอี้ "...เมื่อเราต้องการ

จะปีนขึ้นไปสู่ยอดเสา ก็ไม่ควรที่จะให้ใครขึ้นไปอยู่บนนั้นด้วยกับเรา สิ่งซึ่งสมควรกระทำก็คือ ให้คนอื่นๆอยู่ข้างล่างและช่วยยึดเสาหลักไว้ให้"

"ผู้พันทำคล้ายไปลดอำนาจพวกเขา" ดร.เฟอร์ดินานพูดคล้ายว่าพึงกับตัวเอง

"ไม่ใช่การลดอำนาจ ตราบใดที่เขายังไม่รู้ว่าเขามีอำนาจ"

พันโทโคลัมโบยิ้มในหน้า สายตาของเขาทอดออกไปเบื้องหน้าอย่างคิดคำนึง

"อาจารย์เคยเห็นสิงโตในโรงละครสัตว์ไหมครับ..."

ผู้สูงวัยพยักหน้าช้าๆ "ถูกของคุณ สิงโตตั้งหลายตัวไม่กล้าทำอะไรคนคนเดียว"

"นั่นเพราะมันไม่รู้ว่ามันมีอำนาจพอที่จะทำร้ายคนได้"

ชายสองคนต่างวัยมองตากันอย่างเข้าใจความคิดของกันและกัน

"ถูกของคุณ"

ดร.เฟอร์ดินานพึมพำ เขารู้สึกตัวว่ากำลังอยู่ใกล้ชิดกับบุคคลที่น่ากลัวคนหนึ่ง แต่เขาก็ไม่อาจผละไปได้ง่ายๆ บางทีเขาอาจจะกลายเป็นสิงโตอีกตัวหนึ่งในกรงของพันโทโคลัมโบ โกเมซก็ได้

พันโทโคลัมโบลุกขึ้นเดินช้าๆไปที่หน้าต่าง แผ่นหลังของเขาเหยียดตรงอย่างถูกฝึกมาจนเคยชิน แต่ละฝีก้าวหนักแน่นและมั่นคงแสดงถึงความเชื่อมั่นในตนเอง เขาผลักบานหน้าต่างกระจกออกไป มือทั้งสองไขว้กันไว้ข้างหลังขณะที่มองออกไปภายนอก

"อาจารย์ครับ..."

เขาเอ่ยขึ้นด้วยน้ำเสียงราบเรียบ

"...ทุกสิ่งทุกอย่างในประเทศนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว... เมื่อหลายวันก่อนนายพลวามอนยังยืนอยู่ตรงนี้ เขาเรียกผมมายืนเคียงข้าง บอกกับผมว่า เจ้าจงมองออกไปข้างนอก และบอกข้าถึงสิ่งที่เจ้าเห็น ผมตอบเขาว่าผมไม่เห็นอะไร

เลยนอกจากเงาของเขาที่ทาบอยู่ทั่วแผ่นดิน ระยะเวลาสิบกว่าปีที่เขาอยู่ในอำนาจนั้น ช่างนานเสียจนทำให้ผมรู้สึกเช่นนั้นจริงๆ นานเสียจนเขาเองก็อาจจะตกอยู่ภายใต้เงาของตนเอง...มองออกไปนอกหน้าต่างในวันนี้ ผมรู้สึกปลอดโปร่งที่ไม่เห็นเจ้าเงาดำทะมึนเช่นนั้นอีก"

เขาหันกลับมาทาง ดร.เฟอร์ดินานและหญิงสาว แสงแดดจากภายนอกต้องร่างของเขาเป็นเงาทาบพื้นห้อง

"อำนาจของเขาแผ่คลุมออกไปเหมือนร่างแหตาถี่ยิบแม้แต่นกตัวน้อยๆ ก็ยังไม่สามารถบินหลุดรอดไปได้ อำนาจของเขามีแรงกดอย่างหนักหน่วงจนทุกคนในประเทศต้องนอนราบลงกับพื้น ไม่สามารถแม้จะโงหัวขึ้นได้ แต่เพราะอำนาจของเขานั่นเอง ทำให้เราต้องลุกขึ้นมาและปฏิเสธที่จะอยู่ใต้อำนาจของเขาอีกต่อไป"

ดร.เฟอร์ดินานหยิบมวนซิการ์ถือไว้และคลึงด้วยปลายนิ้วมืออวบอูม

"ผมจำได้ว่า เมื่อรามอนน่ากำลังเข้าโค่นล้มรัฐบาลของประธานาธิบดีโอเซ ในปี ค.ศ. 1967 นั้น เขาได้รับการสนับสนุนอย่างมากมายจากกลุ่มพลังและพวกเจ้าของที่ดิน ล่วงมาถึงปีนี้ พวกนั้นกลับมาให้การสนับสนุนผู้พันเพื่อขับไล่นายพลรามอนออกไปจากตำแหน่ง"

เขาตัดปลายมวนซิการ์ ก่อนจะยกขึ้นคาบไว้ที่มุมปาก และจุดไลเตอร์

"พวกนั้นกับนายพลรามอนไม่ได้แตกต่างอะไรกันเลย ต่างคนต่างก็เกาะเกี่ยวกันเพื่อผลประโยชน์และความมั่นคงของแต่ละฝ่าย จนกระทั่งพวกเขาเห็นว่านายพลรามอนไม่สามารถจะทำประโยชน์ให้ได้เหมือนเมื่อก่อนอีกแล้ว พวกเขาก็เริ่มมองหาเสาหินต้นใหม่ให้แก่ตัวเอง..."

พันโทโคลัมโบกล่าวพร้อมเงยหน้าขึ้นหัวเราะ

"แต่ผมจะทำให้พวกเขาได้สำนึกอะไรบางอย่าง อย่างน้อยที่สุด พวกเขาก็จะต้องได้รู้ว่าผมอยู่เหนือและไม่ใช่คนที่เขาจะมาเล่นกลตื้นๆได้ง่ายๆ"

ดร.เฟอร์ดินานพ่นควันซิการ์ ดวงตาสีหม่นของเขาจับอยู่ที่ผู้พูด...พันโท

โคลัมโบเป็นคนที่ประชาชนเรียกร้องต้องการ เขาอาจจะเป็นอัศวินหนุ่มขี่ม้าขาวมาปราบมังกรเพื่อยังความผาสุกร่มเย็นให้แก่ประชาชนเหมือนเช่นในเทพนิยาย หรืออาจเป็นเพียงคนเพ้อฝัน แบบดอน กิโฮเต ที่ไม่เคยประสบความสำเร็จในชีวิตจริงเลยก็ได้

ตัวอย่าง

2

สนามบินแห่งชาติค่อนข้างเงียบเหงา ทหารในเครื่องแบบสนามเดินไปมาอยู่ขวักไขว่ ดูเหมือนจะมีปืนกลตั้งอยู่หลายจุดรวมทั้งปืนต่อสู้อากาศยานและรถถังที่จอดซุ่มอยู่ตามมุมตึก

หญิงสาวในชุดเสื้อกระโปรงสีครีมแบบเรียบๆยืนทำทางกระวนกระวายอยู่หน้าห้องผู้โดยสารขาเข้า ทหารที่เดินผ่านไปมามองดูเธออย่างสนใจ บางคนก็ยั่วเย้าอย่างคะนองปาก แต่หญิงสาวก็ทำเหมือนไม่ได้ยินคำพูดเหล่านั้น

เครื่องบินโดยสารของสายการบิน ลุฟท์ฮันซ่าลงจอดนานแล้ว และผู้โดยสารต่างก็ทยอยกันออกมาเกือบหมด แต่หล่อนก็ยังไม่พบคนที่ต้องการ หญิงสาวยกนาฬิกาข้อมือดูเวลาเมื่อเห็นพนักงานประจำเคาน์เตอร์ของสายการบินนั้นเก็บข้าวของและดับไฟที่โต๊ะทำงานอย่างเตรียมตัวที่จะกลับ หล่อนหันกลับไปมองที่ประตูทางออกอย่างลังเล ท่าทางยับตัวจะเดินไปสอบถามพนักงานสาวทั้ง 2 คนที่ลุกจากที่นั่ง ก็พอดีผู้ชายยุโรป 2-3 คนหอบข้าวของพะรุงพะรังเดินมาตามทางออก หญิงสาวโบกมือให้อย่างดีใจ

"คุณคือ เฟราไลน์ ชา-ลา-ไหล" ผู้ชายที่เดินนำหน้าเอ่ยทัก นัยน์ตาสีฟ้าสดมองมาที่หล่อนอย่างคาดคะเน

"ค่ะ" หญิงสาวรับคำพลางหัวเราะเบาๆด้วยน้ำเสียงแจ่มใส

"ผม คาร์ล ไฮม์ ชมิด จากสำนักข่าว ดิ เวล อัลเกอไมน์"

เขาหันไปทางผู้ชายที่มาด้วยกัน

"คนนี้ ซิกฟรีด ลูเธอร์ ช่างภาพ ส่วนอีกคนหนึ่ง ลุควิก วิตเตอร์ ช่างเสียง"

ทั้งสองคนเอ่ยทักหล่อน

"ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ..." หญิงสาวยื่นมือให้ทุกคน "ดิฉัน ชลาลัย แสงตะวันค่ะ"

"เราจะเริ่มต้นกันอย่างไรดี" คาร์ลเป็นฝ่ายถามขึ้นหลังจากที่การแนะนำตัวสิ้นสุดลง

ตัวอย่าง

"ไปอพาร์ตเมนต์ก่อนดีไหมคะ" หญิงสาวเสนอ

"คุณมีรถมาหรือเปล่า"

"ดิฉันยังหารถเช่าไม่ได้ ก็เลยยืมรถจี๊ปของเพื่อนพร้อมทั้งคนขับมา แต่คาดว่าภายในวันสองวันนี้คงจะได้รถที่คุณต้องการ"

"ดีครับ"

คาร์ลพยักหน้ารับคำ หน้าตาท่าทางของเขายังหนุ่มอยู่มากสำหรับงานประเภทนี้ ชลาลัยเองก็ออกจะผิดหวังเล็กน้อยเมื่อแรกมองเห็นเขา หล่อนคาดไว้ในใจว่านักข่าวประเภทนี้ควรจะเป็นคนที่ค่อนข้างมีอายุและมีบุคลิกลักษณะที่เอาจริงเอาจัง หรือผ่านชีวิตมาอย่างโชกโชน หล่อนหมายมั่นไว้ล่วงหน้าเสียด้วยซ้ำว่า เขาคงจะไว้เคราพองามแบบเฮมิงเวย์ หน้าตามีริ้วรอยผ่านงานหนักอันตรากตรำกลางความร้อนแผดเผาในทะเลทรายไปจนถึงผจญความหนาวเหน็บแถบขั้วโลก และคงจะมีท่วงท่าทระนงไม่ยี่หระกับสิ่งใด

คาร์ลจับตามองเงียบๆ ในขณะที่หญิงสาวเดินนำหน้าไปที่รถ เขาแทบ

ไม่เชื่อว่าผู้หญิงร่างบอบบางแบบนี้จะมาทำงานอยู่ในประเทศละตินอเมริกาที่เต็มไปด้วยความรุนแรงและยังป่าเถื่อน รูปร่างอย่างนี้น่าจะเดินเฉิดฉายอยู่ที่ปารีสในงานแสดงแบบเสื้อโอตคูตูร์ หรือไม่ก็กรุยกรายอยู่ตามงานเลี้ยงที่เต็มไปด้วยแสงสีแห่งประกายเพชรและเสื่อมลายแพรพรรณมันระยับ

"คุณเรียนมาทางด้านสื่อมวลชนหรือครับ" ซิกฟรีดถามขึ้นในระหว่างทางอันแสนวิบากจากสนามบินเข้ามายังตัวเมือง

"เปล่าค่ะ" หญิงสาวเกาะขาวพนักไว้แน่น เมื่อรถกระตอนขึ้น "ดิฉันจบทางมนุษยศาสตร์ เอกภาษาสเปน จากมหาวิทยาลัยในอาร์เจนตินา พอเรียนจบคุณพ่อก็ต้องย้ายจากงานที่สถานทูตกลับกรุงเทพฯ ส่วนดิฉันยังอยากใช้ภาษาสเปน ก็เลยมาทำงานหนังสือพิมพ์และทำงานบริษัทโฆษณาที่เอล เดวญญา"

"คุณพ่อคุณไม่เป็นห่วงบ้างหรือครับ" คาร์ลถามขึ้นบ้าง

"ห่วงซิคะ" หญิงสาวหัวเราะ "แต่ท่านรู้นิสัยลูกสาวของท่านดีว่าปล่อยให้ทำอะไรไปตามที่อยากจะทำสักพักเสร็จแล้วก็จะเบื่อไปเอง"

"แปลกดี" คาร์ลพึมพำ

"คุณพ่อดิฉันหรือคะ"

"ไม่ใช่หรอก..." ชายหนุ่มหัวเราะ "...ตัวคุณต่างหาก ผมแทบไม่เชื่อสายตาเลยว่าจะมีผู้หญิงอย่างคุณอยู่ในเอล เดวญญา"

"ดิฉันแปลกประหลาดตรงไหนคะ" หล่อนถามอย่างงงๆ

"ไม่รู้ซิ" ชายหนุ่มยักไหล่ "รู้แต่ว่า คุณเป็นสิ่งที่แตกต่างโดดเด่นออกไปจากที่นี่ คล้ายๆกับว่ามีคนเอาดอกกุหลาบไปปักไว้กลางดงตะบองเพชร"

หญิงสาวหัวเราะอย่างขบขัน

"ยังดีนะคะ ที่อุตส่าห์ไม่บอกว่าเหมือนมีคนเอาต้นตะบองเพชรไปวางไว้กลางดงกุหลาบ"

"แหม ใครจะไปกล้าพูดความจริงได้ต่อหน้าต่อตา"

ซิกฟรีดชิ่งนั่งเฉยอยู่นานแล้วแหย่ขึ้นบ้าง ทำให้ทุกคนพากันหัวเราะ

"เมื่ออยู่ในวัยหนุ่ม ผมเคยมุ่งมาดปรารถนาอย่างเหลือเกิน
ที่จะเห็นสิ่งที่ดีงามเกิดขึ้นบนแผ่นดินนี้
ผมหมายมั่นที่จะเป็นผู้ชูคบเพลิงแห่งความหวัง
และศรัทธาให้กับทุกคน
กระเป๋าทุกใบของผม เต็มไปด้วยความฝันอันบรรเจิด
แต่ครั้นพอถึงวันนี้ เมื่อผมล้วงมือลงไปในนั้น
ก็พบแต่ความว่างเปล่าและรูที่ขาดพรุน
จนไม่กล้าพอที่จะยื่นมือเข้าไปในใบที่ยังเหลืออยู่"

ประภัสสร เสวิกุล

ผลงานของประภัสสร เสวิกุล ที่นานมีบุ๊คส์ภูมิใจเสนอ

60 เรื่องสั้น ประภัสสร เสวิกุล
เกมกลีนคุณธรา • ขอหอมปากปีน...ที่รอคำนี้มานาน
จดหมายถึงเธอ ฤดูที่ไม่มีดอกไม้ • ยิงยิ้ง • กฎแลายในไม้ร้อง
บ้านกันชน • มงกุฎดาริกา • บ้านมรสุม • ลอดลายมังกร
ล่าสุดท้อง • เหรียญไหม ลายหมอย • รักในบ้านผม • นินบ้างเป็นบางวัน
ลอยคอ • ขอให้รักเรานิรันดร • อำนาจ

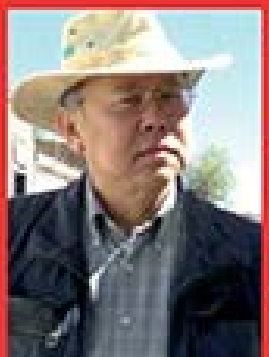

ประภัสสร เสวิกุล

ชีวิตแห่งการเดินทาง จากซีกโลกหนึ่งสู่อีกซีกโลกหนึ่งของการทำงานในหน้าที่นักการทูต และสร้างสรรค์การเดินทางระหว่างบรรทัดตัวอักษรในโลกหนังสือตลอดระยะเวลายาวนาน ด้วยความเป็นนักคิด นักเขียน และนักสังเกตการณ์ชีวิต ผู้หล่อหลอมความจริงและจินตนาการทั้งสองโลกเข้าด้วยกันได้อย่างกลมกลืน งดงาม เปี่ยมไปด้วยคุณค่า ทั้งให้แง่คิดและให้กำลังใจแก่ผู้อ่านเสมอมา...

NANMEEBOOKS www.nanmeebooks.com
หมวดนวนิยายชีวิต
ราคา 236 บาท
ISBN 978-616-04-1708-7